

Husholdningsregnskab.

Til Støtte for mit Arbejde med at skaffe Oplysninger om dansk Husførelse behøver jeg Kundskab om, hvad vi faar at spise, hvor meget Kjød, Fisk, Smør, Brød o. s. v. vi aarlig forbruger pr. Individ. Jeg beder derfor Husmødrene skaffe mig Husholdningsregnskaber for en kortere eller længere Periode (helst Aarsregnskab, i Mangel deraf for 1—2 Maaneder) fra Familier i alle Samfundslag i By og paa Land, og at det paa Regnskaberne maa være opgivet, hvor mange Mennesker, Mænd, Kvinder og Børn, der har levet af den i Regnskabet opgivne Kost, hvilket Arbejde disse Mennesker har udført, og om de har befundet sig vel ved Kosten, har holdt sig sunde og arbejdsdygtige. Skulde Nogen tillige ville give mig Oplysning om, hvorledes disse Fødevarer er anvendte — f. Ex. ved at fortælle mig, hvad de har faaet til Middag hver Dag i en Maaned — og hvorledes deres daglige Kostorden er, saa vil det ogsaa være af Værdi for mit Arbejde. Om Nogen hellere vil give mig et samlet Opgør over deres Forbrug af Fødevarer end sende mig deres Husholdningsbøger, da vil jeg ligesaa gerne have det, men de bedes da ordne Opgøret efter et Skema, som hermed følger.

Selv om Husmoderen ikke har skrevet, hvor mange Pund hun har købt af de forskellige Slags Fødemidler, men kun, hvor mange Penge hun har købt for, saa vil jeg dog være taknemmelig for Regnskabet eller et Opgør derover; thi jeg vil, om jeg faar Prisen paa 1 Pd. skært Kød, Prisen paa en bestemt Art Fisk og den omtrentlige Pris paa de øvrige Fødevarer pr. Pd. opgivet, med nogenlunde Sikkerhed kunne regne ud, hvor mange Pd. der er brugt af hver Slags. I Hjem, hvor der føres større Selskabelighed, bedes Udgiften dertil beregnet særskilt og ikke tages med i Opgørelsen over den daglige Kost; mindre Selskaber, der nogenlunde opvejes af, at Familien selv kommer ud til Selskab, behøver man ikke at tage Hensyn til i Regnskabet.

Regnskabsbøger mærkede med tydeligt Navn og Adresse vil, om det ønskes, blive tilbagesendte. Intet Navn vil blive offentliggjort.

Det paa denne Maade indsamlede Materiale til Oplysning om vor daglige Kost haaber jeg at kunne udnytte og tilrettelægge saaledes, at det kan blive Grundlag for en Beregning over, hvorledes vor Folkeernæring for Tiden er, hvilket Næringsindhold der er i vor daglige Kost, og hvilken af de Kostordninger, som nu er almindelige, der giver det bedste Næringsindhold i Forhold til Prisen.

Skjønt mit Arbejde især er beregnet paa at skaffe Oplysning om vor Ernæring, vil jeg dog ogsaa gerne have Besked om Udgifterne til Vadske og Rengøring, Lys og Brændsel, Arbejdsløn og Husleje; thi jeg troer, at disse Oplysninger kan udnyttes saaledes, at vi Husmødre kan lære af hverandres Erfaringer.

Birgitte Berg Nielsen.

Aagade 106, 2. Sal Kjøbenhavn N.

Husholdnings-Regnskabsliste.

Opgør over Forbrug af Fødevarer for Familien N. N. i Tiden (1/1—31/12 1902).

	Vægt el. Maal	Pris	Forbrug ialt
		Kr. Ø.	Kr. Ø.
I. Fødemidler fra Dyreriget.			
Oksekød Pd.			
Kalvekød			
Lamme- og Faarekød			
Fjerkræ og Vildt			
Fersk Fisk			
Klipfisk			
Salt Sild			
Paalæg og Konserver			
Æg Snes el. Pd.			
Øst			
Smør			
Fedt			
Margarine			
Fløde Pot			
Sød Mælk			
Skummet Mælk			
Kærnemælk			
II. Fødemidler fra Planteriget.			
Rugbrød Pd.			
Sigtebrød			
Hvedebrød			
Wienerbrød og Kager			
Mel (hvilke Slags)			
Gryn			
Sukker			
Kartofler Skp.			
Ærter og Bønner Pd.			
Kaal og Grøntsager			
Frisk Frugt			
Tørret Frugt			
Mandler, Kakao, o. l.			
Øl (hvilken Slags)			
Flasker			
III. Nydelsesmidler.			
Kaffe Pd.			
Kaffetilsætning			
The			
Salt			
Krydderier			
Sprituosa Fl.			
IV. Vask og Rengøring.			
Sæbe Pd.			
Soda			
Kemiske Vaskemidler			
Blaat, Stivelse, Rullepenge			
Vadsk ude af Huset			
Pudsepomade, Sko og Kakkelovns-svarte			
Klude, Børster o. l.			
V. Lys og Brændsel.			
Petroleum Pot			
Kul Td.			
Kokes			
Tør og Brænde Sn.			
VI. Arbejdsløn.			
Tjenestepigelen			
Maaneder			
Dagl. til Kone, Dage Husmoderens Arbej.			
Børnernes Arbejde			
VII. Husleje.			
Familiens Beboelseslejlighed Vær.			

Familien bestaar af voksne Mænd, — Kvinder, Børn (disse Alder). Personer ialt.

Frue eller Frøken?

Den franske Forening »Kvindens Stemmeret« har for kort siden indsendt til Deputeret-kammeret et Andragende om, at enhver Kvindeperson, der har fyldt sit 25. Aar benævnes »Madame«, hvad enten hun er gift eller ej, og at Benævnelsen »Mademoiselle« kun anvendes paa unge Kvinder, der endnu ikke har naaet 25 Aars Alderen.

Paa Dansk vilde Andragendet altsaa gaa ud paa, at alle Kvinder over 25 Aar, hvad enten de var gifte eller ej, tituleres »Frue«, medens »Frøken« titelen kun forbeholdtes de ugifte unge Kvinder, til de naaede det 25. Aar.

En bekendt tysk Forfatterinde gør dog med Rette opmærksom paa, at i Spørgsmaal af den Natur er det vanskeligt for Lovgivningen at gribe ind, thi »Frue« eller »Frøken« er jo ikke Titeler, der uddeles af Staten, men simpelthen Benævnelser, der følger af Landets Skik og Brug. Den borgerlige Lovgivning skelner rigtignok i Myndigheds Spørgsmaalet mellem den gifte og den ugifte Kvinde. Den første staar under sin Mands Myndighed og har altsaa givet Afkald paa sin egen Myndighed, i hvert Fald til en vis Grad, medens den ugifte Kvinde staar fri og uafhængig og har fuld Myndighed til at raade over hvad hendes er. Det kan nok under saadanne Forhold være Grund til at foretage en Ændring, saa at en Kvinde ved at blive tiltalt »Frue« ikke stadig skal mindes om, at hun tilhører en Mand, eller en anden Kvinde ved stadig at blive tiltalt som »Frøken« skal mindes om, at hun lever i enlig Stand og sættes i Klasse med enhver Tøs eller Bachfisch, selv om hun for mange Aar siden har traadt sine Børnesko.

En Mand er en Mand, og bliver tiltalt som saadan, saa snart han har en Smule Dun paa Hagen. Han kan være gift eller ugift uden i sin Omgang med andre Mennesker at blive mindet derom. Kun Kvinderne deles i to Klasser: »Frue« eller »Frøken« og gaar paa den Maade helt uforskyldt ligesom mærket gennem Livet.

Her synes virkelig at dukke et nyt Spørgsmaal op for Samfundsreformatorene at overveje!

H. J. J.

Amerikansk Marked for Danske Kvinders kunstindustrielle Arbejder.

Dansk Kvinderaads Centralbureau modtog for nogen Tid siden en Forespørgsel om, hvor vidt det vilde være mulig for en dansk Dame at finde et direkte Marked i Amerika for sine kunstindustrielle Arbejder.

Centralbureauet henvendte sig da til en Dame i Boston, og hun har sendt Oplysninger om »the Women's Educational and Industrial Union« i Boston, der forhandler Kvindearbejder, som indsendes dertil.

De indsendte Arbejders Godhed og Pris i Boston bedømmes af et Udvalg, der mødes en Gang om Ugen. De Damer, der indsender Arbejder, maa saa vidt mulig være rede til at modtage nye Bestillinger, og der afdrages 10 pCt. af den opnaaede Pris i det første halve Aar, senere 15 pCt. Sælger en enkelt Dame for \$ 500 (Kr. c. 1875,00) i Løbet af et Aar, fradrages 20 pCt. Der er større Udsalg ved Paaske — og Juletid, og

Salget af de indsendte Arbejder fremmes uden Hensyn til Indsenderens Trang eller Stilling, der tages kun Hensyn til selve Udførelsen af Arbejdet.

Nærmere Oplysning vedrørende denne Sag gives paa Dansk Kvinderaads Centralbureau, Nørregade 33 Stuen, hver Fredag Kl. 12-2, mod det sædvanlige Honorar.

Vi skal særlig henlede Opmærksomheden paa, at Brandmaleri og Hedeosyning siges at være yndede i Amerika for Tiden.

Charlotte Norrie f. Harbou, Leder af Centralbureauet.

Kvindernes Bygning.

Som det fremgaar af omstaaende Annonce, vokser Kapitalen med de paaløbende Renter nu jævnt fra Aar til Aar. Imidlertid er den jo endnu temmelig lille til at begynde noget større Foretagende med; men Bestyrelsen, støtte af den sagkyndige og og forretningsdygtige Assistent, den har skaffet sig, spejder ivrig efter, om der maatte byde sig en fordelagtig Lejlighed og en bekvem Beliggenhed.

Mens Tiden gaar, vokser imidlertid de Institutioner, som den er bestemt til at huse, deres rolige og sikre Vækst. Nogle af dem er jo unge endnu, og Bestyrelsen mener, at det maaske heller ikke er saa ueffent, om de faa Tid til at vinde mere Modenhed, før de faa Foden under eget Bord. Naar man faar lidt fastere Forestilling om, baade hvor megen Plads hver især af dem vil kræve, og hvor store Udgifter de kunne bære, vil det ogsaa blive lettere at trække saa bestemte Linier op, som det er nødvendigt ved Paabegyndelsen af saa stort et Foretagende.

Fra Uge til Uge.

Dansk Kunstflidsforening afholder fra første Marts hver Tirsdag i Foreningens Lokaler Pilestræde 9 en Matinée for sine Medlemmer, arrangeret af et musikalsk Udvalg med Pianistinden Fru Ida Geelmuyden Christensen i Spidsen. Medlemmerne kan glæde sig til Bistand af udmærkede Musikkræfter, men Hovedtanken er dog paa en nem og tvangløs Maade at bringe de ganske unge Talenter i Berøring med Publikum. Fru Geelmuyden Christensen faar derved en taknemlig Opgave at løse.

Ved Dansk Kvindesamfunds Klubaften d. 3 ds. talte Fru Louise Nørhørd om Lovforslag angaaende Børne- og Opdragelseshjem. Foredraget, der var overordentlig interessant, vil blive gentaget ved et offentligt Møde i første Halvdel af Marts. Vi kan ikke indtrængende nok raade vore Læsere til at overvære dette Foredrag, der navnlig for enhver Børneven indeholder Ting af stor Interesse.

D. 17 havde Samfundet indbudt ogsaa udenforstaaende til at høre Fru Berg Nielsen tale om Andelsindkøb. De 3 Stuer vare overfyldte; vi kan forhaabentlig senere komme tilbage til denne Sag og vil i Dag blot henviser til Fru B. N.s Artikel her i Bladet.

Dansk Kvinderaad har nu indbragt til Folkethinget det her i Bladet tidligere omtalte Andragende om Barselhjælp til fattige Mødre.

N. Skrive selv — give en Stump Sympathi til Fondet.

A. Nej, jeg vil tie stille. Jeg kan bedst tie stille.

N. Saa det kan Du? Og paa den Maade hæve Dig over Kritik? Tak — nej, kom selv med ud, hvor vi tumler, saa vil Du forstaa, hvad Du ikke begriber nu, Du har det med Indignation over Andre.

A. Hvad vil jeg forstaa?

N. Blandt andet vil Du forstaa, at det at skrive om én Ting, betyder Forsagelse af andre Ting.

A. Det ved jeg i Forvejen.

N. Ja, men Du maa erfare det selv. Erfaringer tager paa sin egen Maade om Hjærtet.

A. Men sig mig, hvad faar jeg, om jeg vilde — om jeg nu holdt op med at være din Ikke-Medskyldige?

N. Faa for det? I bedste Fald baade Ære og Penge. I daarligste ialfald Rede paa Dig selv og Indsigt i Arbejdets Vanskelighed.

A. Faa Rede paa mig selv? Uden videre? Ved at gribe til Pennen?

N. Ja, ved at klare Dig Tankerne.

A. Øve mig i Ordene?

N. Ja, blive Herre over Ordene.

A. Og, naar jeg saa faar Rutinen, bliver Ordene Herre — —? Ikke, saa faar Ordene Enemagt over Sindet?

N. Forsaa vidt man faar Følelsen underlagt Udtrykket — —

A. Du vil have mig med ind i Aandernes Rige? Tak, Nils! Men, naar Du siger: Faa saa din Følelse kusket! svarer jeg: Jeg har ikke Raad!

N. Faa Følelsen afklaret — —

A. Nu ikke mer, Nils! Tralala! Men hør nu, hvad det var, jeg vilde sige — — Du har en ny Bog under Arbejde, ikke sandt?

N. Jo, det ved Du jo.

A. Tegner den godt for Dig, synes Du?

N. Aa ja — bedre end den forrige, tænker jeg nok, jeg skal faa den.

A. Det tror Du?

N. Ja, Du vil nok ikke synes om den?

A. Men saa de Andre?

N. De Andre? Aa, her er jo i

Grunden kun En, man bryder sig om — —

A. Du mener ham — den Enøjede, der sidder paa Hlidskialf og skuer ud over Alverden — jeg vilde sige, Provinsen Evropa — —

N. Er det ikke godt set af et Menneskeøj?

A. Non plus ultra!

N. Men forresten — færdig er Bogen langt fra. Det Vanskeligste er næsten tilbage.

A. At faa den gjort færdig?

N. Fileriet. Der er saa enormt meget, der behøver at rettes, naar man kommer til Eftersynet.

A. Ja, Du slider vel haardt i det, som sædvanligt?

N. Man har jo Samvittighed.

A. Ja, ja, kunstnerisk Samvittighed er da Noget — i Mangel af rigtig Samvittighed.

N. Skulde ikke kunstnerisk Samvittighed for Kunstnere saa omtrent være den rigtige?

A. Det var da Synd, om Kunstnere skulde mangle en almindelig Menneskerettighed.

N. Hvem har vel Samvittighed

udi Almindelighed? Den Slags slider man med, til Tyngdepunktet retter sig efter Personens.

A. Jaha, Personens!

N. Tror Du det ikke?

A. Saa var jo Paradis inde.

N. Den Samvittighed, jeg har at passe, er Nils Kaas', Kunstnerens.

A. Og jeg, som troede, din Samvittighed var evropæisk!

N. Jeg kender ikke evropæisk Samvittighed. — Evropæisk Samvittighedsfrihed — —

A. Tænk, den kender jeg ikke!

(Fortsættes.)